

Rättsfallssamlingen

DOM AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL
(första avdelningen)
den 7 juli 2015
Mål F-53/14

WR
mot
Europeiska kommissionen

”Personalmål – Lön – Familjetillägg – Barntillägg – Artikel 2.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Person som likställs med ett underhållsberättigat barn – Person för vilken tjänstemannen är rättsligt underhållsskyldig och vars försörjning medför betungande utgifter – Villkor för beviljande – Ersättningen dras in – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp enligt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna”

Saken: Talan, väckt med stöd av artikel 270 FEUF som är tillämplig på Euratomfördraget enligt dess artikel 106a, genom vilken WR yrkar ogiltigförklaring av 1) Europeiska kommissionens beslut av den 20 augusti 2013, varigenom kommissionen drog in sökandens ersättning avseende hennes underhåll till sin mor för perioden från den 1 mars 2010 till den 28 februari 2013, 2) Europeiska kommissionens beslut av den 25 september 2013, varigenom kommissionen drog in sökandens mors försäkringsskydd enligt det gemensamma sjukförsäkringssystemet och 3) Europeiska kommissionens beslut av den 23 oktober 2013 om att från sökanden återkräva felaktigt utbetalda belopp.

Avgörande: Talan ogillas. WR ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

Sammanfattning

- 1. Tjänstemän – Lön – Familjetillägg – Barntillägg – En person likställs med ett underhållsberättigat barn – Villkor – Försörjningen medför betungande utgifter – Kriterier (Tjänsteföreskrifterna, artikel 72, och bilaga VII, artikel 2.4)*
- 2. Tjänstemän – Principer – Skydd för berättigade förväntningar – En ersättning dras in – Åsidosättande – Föreligger inte (Tjänsteföreskrifterna, artikel 85)*
- 3. Tjänstemän – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Villkor – Uppenbart ogrundad utbetalning – Begrepp (Tjänsteföreskrifterna, artikel 85)*

1. Vid beräkningen av omfattningen av en tjänstemans underhållsskyldighet mot en person som likställs med ett underhållsberättigat barn, i den mening som avses i artikel 2.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, går det inte att avgöra var en person verkligen är bosatt när denne är folkbokförd i två medlemsstater.

(se punkt 37)

Hänvisning till

Personaldomstolen: dom Tzvetanova/kommissionen, F-33/09, EU:F:2010:18, punkt 43, och Mioni/kommissionen, F-28/10, EU:F:2011:23, punkt 35

2. Den omständigheten att administrationen kanske till och med i många år har fortsatt att betala ut ersättning till en tjänsteman kan inte i sig räknas som precisa, ovillkorliga och samstämmiga bekräftelser, som gör att den berörde tjänstemannen kan göra invändning om skydd för berättigade förväntningar. I annat fall skulle nämligen varje beslut av administrationen om att i framtiden, och eventuellt med retroaktiv verkan, neka att utbetala en ekonomisk förmån som felaktigt utbetalats till den berörda personen under flera år systematiskt ogiltigförklaras av unionsdomstolen på grund av åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, vilket skulle medföra att artikel 85 i tjänsteföreskrifterna om krav på återbetalning av felaktigt utbetalda belopp till stor del förlorar sin ändamålsenliga verkan.

(se punkt 64)

Hänvisning till

Personaldomstolen: dom Mandt/parlamentet, F-45/07, EU:F:2010:72, punkt 125

3. Uttrycket ”så uppenbart” i artikel 85 i tjänsteföreskrifterna innebär inte att den tjänsteman som mottar ett felaktigt utbetalat belopp inte behöver göra den minsta tanke- eller kontrollansträngning, utan att beloppet ska återkrävas om det rör sig om ett fel som inte undgår en normalt omsorgsfull tjänsteman, som förutsätts känna till de bestämmelser som gäller i fråga om dennes lön.

(se punkt 72)

Hänvisning till

Domstolen: dom Stempels/kommissionen, 310/87, EU:C:1989:9, punkt 10

Förstainstansrätten: dom Maslias/parlamentet, T-92/94, EU:T:1996:70, punkt 60; Jensen/kommissionen, T-156/96, EU:T:1998:174, punkt 63; Barth/kommissionen, T-348/00, EU:T:2001:144, punkt 29, och Gussetti/kommissionen, T-312/02, EU:T:2004:102, punkt 82